

ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΛΗΣΙΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΜΑΣ

ΓΕΝΙΚΕΥΕΤΑΙ Ο ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΩΝ

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΟΣΟΙ ΤΟΝ ΕΦΗΡΜΟΣΑΝ ΠΡΩΤΟΙ

Ἡ συγκέντρωσις τῆς πολυτεμαχισμένης ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας εἶναι ἓνα πρόβλημα πού ἀπασχολεῖ ὅλες τῖς χώρες τοῦ κόσμου τὰ τελευταῖα χρόνια.

Πάντοτε ἡ πολυτεμαχισμένη ἀγροτικὴ ἰδιοκτησία ἀποτελοῦσε ἓνα μεγάλο ἐμπόδιο γιὰ τὴν γεωργικὴ πρόοδο. Ἀπὸ πολλὰ χρόνια στὴ Γαλλία καταβάλλεται ἐπίμονα προσπάθεια γιὰ τὴν συγκέντρωσιν τῆς πολυτεμαχισμένης ἰδιοκτησίας, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες χώρες τῆς Εὐρώπης. Σὴ-

μερα ὅμως τὸ θέμα αὐτὸ βρίσκεται σὲ μεγάλη ἐπικαιρότητα, γιὰτὶ στὴ σύγχρονη ἐποχὴ μὲ τὸ μεγάλο συναγωνισμὸ πού ἐπικρατεῖ στὴ διάθεσιν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ὁ ἀναδασμὸς τῶν ἀγροτικῶν ἰδιοκτησιῶν θεωρεῖται ἀπὸ τῖς βασικὰς βελτιώσεις στὴ γεωργία γιὰ τὴν μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ τὴν αὔξησιν τῆς συναγωνιστικότητός των σὲ ἐθνικὴ ἢ διεθνή κλίμακα.

Στὴ χώρα μας τὸ πρόβλημα τοῦ πολυτεμαχισμοῦ εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ σοβαρά, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι σὲ πολλὰς περιοχὰς οἱ γεωργοὶ μας ἔχουν στὴν ἰδιοκτησίαν τους μιά ἑκταστὶ 30 ἕως 50 στρεμμάτων σὲ τριάντα καὶ περισσότερα κομμάτια. Στὸ χωριὸ Μετόχι τῆς Εὐβοίας π. χ. πού ἔγινε ἀναδασμὸς πρὶν ἀπὸ χρόνια, ὑπῆρχαν ἰδιοκτησίες γεωργῶν ἀποτελούμενες ὀπὸ τριακόσια (300) ἀγροτεμάχια!...

Εἶναι φανερὸ ὅτι κάτω ἀπὸ αὐτὰς τῖς συνθήκας δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἐλπίζουμε ἀποφασιστικὴ βελτίωσις τῆς γεωργίας μας, ἂν δὲν συγκεντρώσωμε τῖς ἀγροτικὰς ἰδιοκτησίας στῖς περιοχὰς πού εἶναι πολυτεμαχισμένες.

Τὴν τελευταία δεκαετία ἔχει σημειωθῆ ἀρκετὴ πρόοδος στὸ τομεᾶ αὐτὸ στὴ χώρα μας καὶ σὲ ἀρκετὰς ἀγροτικὰς κοινότητες ἔχει ἐφαρμοσθῆ ὁ ἀναδασμὸς μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα. Βρισκόμαστε ὅμως ἀκόμη μακρὰ ἀπὸ τὴ λύσιν τοῦ προβλήματος, γιὰτὶ πολλὰ ἑκατομμύρια στρέματα γεωργικῆς γῆς ἔχουν ἀμεση ἀνάγκη ἀπὸ ἀναδασμὸ. Ἐτεῖ ἐνῶ σὲ ὀρισμένα διαμερίσματα ὅπως ἡ Φθιώτις, ἡ Θεσσαλία, ἡ Μακεδονία κ.λ.π. ὁ ἀναδασμὸς ἔχει ἐφαρμοσθῆ σὲ πολλὰς ἀγροτικὰς κοινότητες, σὲ ἄλλα διαμερίσματα δὲν εἶναι ἐφαρμοσθῆ σὲ καμμία κοινότητα ἀκόμη. Τὰ ἐμπόδια στὰ ὁποῖα προσκρούει ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἀναδασμοῦ στὴ χώρα μας δὲν εἶναι τεχνικὰ ἢ οἰκονομικὰ, ἀλλὰ κυρίως

λιγοστύνετε τὰ ζῶα ἀπὸ ὀλόκληρον τὸ κοπάδι.

Ὅταν τὸ λιβάδι δὲν εἶναι ἐνὸς κτηνοτρόφου, τότε γιὰ νὰ γίνῃ καλὴ ἢ διαχειριστὴ του εἶναι δύσκολο πρᾶγμα. Εἶναι δύσκολο νὰ συμφωνήσουν πολλοὶ κτηνοτρόφοι στὸ πῶς καὶ πότε θὰ βοσκηθῆ τὸ μεσιανὸ λιβάδι καὶ ἀκόμη δυσκολώτερο, στὸ πότε καὶ πόσα ζῶα θὰ «βγάλῃ» ὁ καθένας γιὰ τὸ χασάπη ἀπὸ τὸ δικὸ του κοπάδι.

Ὅμως σὰν μάθουν οἱ κτηνοτρόφοι ἐνὸς χωριοῦ, πόσα ζῶα ἔχουν ὅλοι μαζί καὶ τὶ εἶδους ζῶα (πρόβατα, γίδια, βόδια κ.λ.π.) καθὼς καὶ τὰ πόσα ζῶα μπορεῖ νὰ θρέψῃ ἡ περιοχὴ τους, πρέπει νὰ εἰμαστε βέβαιοι, ὅτι θὰ βρεθῆ τρόπος νὰ συμφωνήσουν καὶ νὰ κρατήσουν τὴν συμφωνία τους. Βεβαίως παραδεχόμεστε, ὅτι στὴν ἀρχὴ τὰ πράγματα θὰ εἶναι δύσκολα. Μὰ μὲ τὸν καιρὸ τὰ πράγματα θὰ ἀλλάξουν. Καὶ τοῦτο γιὰτὶ οἱ κτηνοτρόφοι μας θὰ συνηθίσουν νὰ συνεργάζονται μεταξύ τους. Ἐξ ἄλλου γιὰτὶ οἱ κτηνοτρόφοι μας σὰν κάνουν τὴν πρώτη ἀρχή, εὐκολώτερα θὰ ἀκοῦν καὶ θὰ συνεργάζονται στὶς ἄλλες υπηρεσίες, πού θέλουν νὰ τοὺς βοηθήσουν.

Ὅστε γιὰ νὰ μὴν καταστραφῆ ἓνα λιβάδι, πρέπει νὰ βοσκεται, ὅποτε πρέπει καὶ ὅσο πρέπει.